Сальваторе Квазімодо

Зачувши плюскіт моря

Перекладач: М.Бажан

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Уже не першу ніч. Зачувши плюскіт моря
В пустельних і піщаних берегах,
Я чую голос, що його луну
Мені дбайлива пам'ять зберігає.
Я чую птиць, що кубляться на кручах,
Звідкіль жене їх квітень у долину.
А може, це кигиче чайка? Ти
Була зі мною в день, коли я чув цей голос,
І хочу я, щоб і тебе торкнулась
Про мене згадка — спогадів луна,
Як ці зітхання стемненого моря.